

[Søren P. Larsen.]

Indsigelse, viser en Lodsejer, der ikke er tilstrækkelig inde i Administrationen, disse Retningslinier og henviser til, at de er udsendt fra Statsministeriet, er det muligt, at man paa den Maade opnaar Forlig, som ellers ikke vilde kunne opnaas. Men det er ikke sikkert, at en saadan Administration er holdbar, og jeg henstiller derfor til den højtærede Statsminister dels at offentliggøre Følgeskrivelsen, dels at udtale sig om disse Forhold. Der har været nogen Uro om Fredningslovens Gennemførelse i Praksis, jeg ønsker ikke at medvirke til denne Uro, men hvis der er Uklarhed paa dette Omraade, maa der naturligvis skaffes Overensstemmelse til Veje, og jeg kan ikke se anden Mulighed her, end at Statsministeriet maa tilbagekalde de Retningslinier, som er udsendt, idet de ikke svarer til det skriftlige Tilsagn i Udvalget, som var afgørende for den Enighed, der blev opnaaet, lige saa lidt som de er i Overensstemmelse med den Udtalelse, som Ordføreren for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Bomholt, fremsatte her i Tinget, da Lovforslaget blev gennemført. Jeg mener, at det er rigtigt at fremdrage denne Sag her, og jeg anmoder — jeg har ikke mere at føje til i første Omgang — om at faa nærmere Oplysninger af den højtærede Statsminister vedrørende denne ejendommelige Administration.

Sneum: I Sommer — det var den 13. August — afholdtes der i København den ordinære Kolonihavekongressen, hvor Kolonihavefolk fra alle Egne mødtes, og der førtes paa denne Kongres en meget skarp Forhandling om Kolonihavefolkernes Adgang til at faa Jord til Haver, ligesom man besluttede en landsomfattende Propaganda for Havedyrkning. De mange stærke Ord paa denne Kongres skal jeg ikke opholde mig ved; naar Kolonihavefolk mødes til Kongres hvert tredje Aar, er det jo rimeligt, at de faar Lejlighed til at tale ud med hinanden om Sagerne. Det fremgik af Beretningerne, at det, man drøftede, var noget, der alvorligt ligger Havedyrkerne paa Sinde, og det er jo egentlig anerkendelsesværdigt.

Der nu 30 000 Havedyrkere samlede i Organisation, og de er fordelt paa 600 Foreninger Landet over. Men hvis man regner alle Havedyrkere med, bliver Tallet langt større. Der er ingen, der kan bestride, at det er meget heldigt for et Folk at have mange Kolonihavedyrkere, og især er det en Fordel for de store og de større Byer, at ubemidlede Familier kan faa Lejlighed til at beskæftige sig i deres Fritid med Ar-

bejde i en Have. Jeg har hørt Skolefolk udtale, at der var en kendelig Forskel paa de Børn, der kommer i Kolonihaver, og de Børn, der i deres Fritid kun er henvist til at springe omkring paa Gaden eller i Gaarden, og jeg tror, at denne Opfattelse er absolut rigtig. Da 8 Timers Arbejdsdagen blev gennemført, fik Kolonihavesagen stor Tilgang, og det var en god og sund Udvikling. Nu er Ferieloven gennemført, og en Taler paa Kolonihavekongressen sagde følgende — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere 3½ Linie —:

„Kolonihaven er det ideale Feriested for Familier med Børn. Der er mange, som ikke har Raad til at rejse ud og derfor maa tilbringe Ferietiden i deres Lejlighed i Byen.“

Jeg er enig i denne Betragtning. Den ubemidlede Familie med Børn kan ingen Sinde tilbringe sin Ferie paa bedre Maade end i en Kolonihave, og den Glæde og Hvile, som Opholdet i en Have giver, er sund baade for Voksne og Børn.

Der har flere Steder i Landet været nogen Gnidning mellem Kolonihavefolkene og offentlige Myndigheder — med offentlige Myndigheder tænker jeg ogsaa paa Kommunalbestyrelser —, naar en Kommunes Jord skulde anvendes til Bebyggelse eller til offentlige Anlæg, til Parker, Gadeanlæg, Sportspladser o. lign. Det er nu min Opfattelse, at disse Gnidninger ikke opstaar paa Grund af de offentlige Myndigheders manglende Interesse for Kolonihavesagen; jeg er sikker paa, at Kommunalbestyrelsernes Medlemmer lige saa vel som vi andre anerkender den betydelige Indsats, som Kolonihavefolkene gør i Samfundet.

Paa Kongressen i Sommer vedtoges en Resolution til Indenrigsministeren angaaende Fremskaffelse af Jord. Jeg skal ikke kunne sige, om denne Resolution anviser den rette Vej, men jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt, om man i Indenrigsministeriet tog denne Sag op til Overvejelse, selv om det sikkert bliver en vanskelig Sag at træffe generelle Bestemmelser om for alle Landets Kommuner. Jeg ved, at der i Købstadforeningens Ledelse er stor Interesse for Kolonihavesagen, og det skulde vel være muligt for Indenrigsministeriet at medvirke til at finde en rimelig Løsning, saaledes at alle Parter kunde blive tilfredse.

Over for Undervisningsministeren vil jeg gerne udtale min Anerkendelse af, at han foreslaar en betydelig Udvidelse af det medicinske Studium ved Aarhus Universitet, saaledes at det for Fremtiden kommer til at omfatte de to første Semestre, efter